

VZW ORANJEHUIS

Niets bestaat dat niet iets anders aanraakt"

Jeroen Brouwers

JAARVERSLAG 2024

122 Medewerkers
11 Bestuurders

61
Vormingen voor scholen,
aanmelders,
jeugdhulporganisaties,...

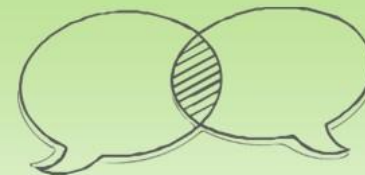

472
Samenwerkingstrajecten met
jongeren en gezinnen

HALLO
Welcome

25
Bezoeken

102
Motiverende gesprekken i.s.m.
GI De Zande

HIGHLIGHTS 2024

VZW ORANJEHUIS

53
Trajecten i.k.v. leren

13
Meerdaagse trajecten met
jongeren en gezinnen

28
Buurtinitiatieven

128
Vrijwilligers

153
Jongeren opgevangen in 18
verblijfsbedden

Over hoop, energie, daadkracht en een mensbeeld dat ons hierin ondersteunt

Leven in tijden van 'de bovenste laag'

In herstelgericht werken en denken zijn er, net als in positieve heroriëntering, lagen van het leven die elkaar beïnvloeden en die zich tegelijk van elkaar onderscheiden; Er is de laag van de feiten, van de emoties, van de relaties en interacties, van de zingeving, het bestaan. Zo is in conflicten een fundamenteel herstelgerichte kijk en - praktijk gericht op het herstel van de materiële, de emotioneel- relationele én de existentiële schade. Zo werken we in positieve heroriëntering voorbij de feitelijkheid en de moeilijke omgang met mekaar tot op het niveau van het existentiële.

We leven in een tijd waarin de 'bovenste laag' van het samenleven, de feiten, wat je ziet, de materie, het gedrag, de 'laklaag' steeds meer aan belang wint, zo lijkt het toch. Dat brengt mogelijks een verhoogde druk om op te lossen en te presteren met zich mee, een groeiend gebrek aan mildheid voor zichzelf en de ander, een nadruk op wat feitelijk, zichtbaar en meetbaar is. Het lijkt alsof het vertrouwen in enig oplossend vermogen van het leven zelf helemaal verdwenen is.

We leven daarnaast ook in een tijd waarin paradoxaal genoeg geluk móet nagejaagd worden en door 'happy few', als die hard genoeg hun best doen, gevonden kan worden. Leven is nochtans niet alleen maar een 'gelukkige bedoening'. Leven heeft hopelijk voor elk van ons zijn portie geluk, maar leven is ook omgaan met ongelukkigheid, leed en verdriet, eigen eraan. Om daarmee te kunnen handelen, zijn mensen op mekaar aangewezen. En dat is als sector niet anders.

Deze realiteit raakt ons allemaal, maar laat zich nog sterker voelen bij jongeren, en in het bijzonder bij jongeren die hun weg zoeken binnen de jeugdhulp. In deze ogenschijnlijke werkelijkheid dringen volgende vragen zich op. Hoe borgen we in de jeugdhulp en erbuiten, de kwaliteit en duurzaamheid van relaties, hoe boren we de laag van zingeving, betekenisverlening, het 'verlangen' in het leven aan, hoe geven we die collectief zuurstof. Hoe blijven we ruimte maken voor het kwetsbare, het unieke, het onverwachte? Welke antwoorden kunnen we formuleren als systeem, als hulpverleners, als mensen?

Mogelijke wegen in de jeugdhulp. Jeugdhulp als inspirator voor de samenleving

Vanuit ons samenwerken met jongeren en contexten in moeilijkheden, tonen zich niet alleen de problemen in de samenleving en waar mogelijke oorzaken ervan te vinden zijn. Er duiken gelukkig ook enkele uitwegen en kansen op.

Een eerste antwoord kan o.i. liggen in de gerichtheid op beweging en creatie, het in ere herstellen van de mens als schepper, creator, actor, doener, ondernemer. Samen met jongeren en hun context zoeken we naar bronnen van soelaas, van inspiratie. Niet als luxe, maar als noodzaak. Want waar taal ontbreekt of handelen tekortschiet, kan creëren ruimte openen - voor verhaal, voor betekenis, voor verbinding. In projecten zoals Atoom 80 of veilige trajecten en in de andere werkingen in Oranjehuis en AURA tonen jongeren ons wat er kan ontstaan wanneer zij zelf mede-eigenaars worden van hun pad.

Een tweede spoor ligt in de visie, de houding en dus het profiel van ons als 'hulp-verlener'. In een wereld die neigt naar controle en standaardisering, en waar de mens bijna geobsedeerd is door het vinden van onmiddellijke oplossingen, blijven we best zoekers, ontginners en mogelijkmakers. We bewegen ons moedig tussen regels en realiteit, niet aflatend op zoek naar wat wél kan, naar waar licht binnenvalt, naar waar de hoop kan liggen, naar hoe echte nabijheid er vandaag mag uitzien.

Ten derde kiezen we bewust voor een bepaald mensbeeld als kompas – een mensbeeld dat complexiteit omarmt, dat strookt met onze grondvisies van positieve heroriëntering en herstel, dat vertrekt van het innerlijk leven van mensen, van verlangens, emoties en betekenissen. Dit mensbeeld biedt ons richting: het nodigt uit tot kijken voorbij gedrag, tot luisteren naar de onderstroom, tot respectvol omgaan met wat zich toont en wat zich nog niet tonen kan.

Hoe we naar mensen kijken, bepaalt mee hoe we werken, welke taal we gebruiken, wat onze houding is en wat ze bij de ander teweegbrengt. Er zijn vele mensbeelden mogelijk, zonder oordeel.

Een eerste mensbeeld is dat van de maakbare mens. We vinden het soms overheersend terug in politiek beleid en in onze samenleving. Hier wordt ervan uitgegaan dat het leven beheersbaar is. De mens is een maakbaar wezen, dat controleerbaar is: je gevoelens, je gedrag, de risico's. De kwestie hier is in het leven zoveel als mogelijk controle en sturing te hebben, risico's te voorzien en in te dijen, te anticiperen op wat er komt; Het schept een zekere afstand tussen de hulpverlener, de leerlingbegeleider, de leerkracht, de zorgverlener, ... en de ander. Termen als risicotaxatie, screening, controle, preventie, ook taal die wij hanteren, wordt er soms gerecupereerd; Woorden als krachtgericht werken, ondernemen, keuzes maken, verantwoordelijkheid, ... krijgen er een bijzondere betekenis. Beseffen we wel hoe deze visie de druk verhoogt, op kinderen en jongeren in moeilijkheden, maar ook op de mensen die met hen samenwerken, die gezien worden als verantwoordelijk voor de oplossing van de moeilijkheden. De hulpverlener wordt hier een oplosser, een 'fikser'.

Een tweede eerder statisch mensbeeld, is dit waarbij alles min of meer vastligt. Het leven overkomt je. Mensen zijn "dragere van een lot", ontvangers van wat komt. Afkomst, omstandigheden en erfelijkheid bepalen het leven, in een soort noodwendigheid, waarbij mensen weinig vrije wil hebben. Door een gebrek aan zelfbeschikking, is het in dit mensbeeld je rol het leven te dragen, je lot zoveel als mogelijk te verzachten, als een soort passieve, afwachende ontvanger, hopeno dat het met je lot zal meevallen. Hulp draait dan om het leren omgaan met wat is en het verzachten van de onvermijdelijke realiteit. De hulpverlener wordt hier een soort 'redder'.

In onze werkingen gaan we veel meer uit van de mens als zoekend wezen, soms worstelend met de dynamieken die eigen zijn aan het leven. De mens is hier een subject met dromen en verlangens, in voortdurende verbinding met anderen en de wereld om zich heen, in zijn of haar zoektocht naar betekenis. Het contrasteert met de voorgaande mensbeelden, omdat het onzekerheid en de oncontroleerbare aspecten van het menselijk bestaan in zich draagt. De mens is hier geen willoos slachtoffer, hij of zij is in staat keuzes te maken, acties te ondernemen en beslissingen te nemen. Er zijn wel degelijk doortastende acties en besluitvaardigheid nodig en mogelijk. Dat is het krachtgericht werken dat we bedoelen, die

energie en passie en inzet en verantwoordelijkheid genereert. Het is het uitspreken van deze overtuiging zelf en/ of onze houding die de energie vrijmaakt om te handelen.

Hoe je naar mensen kijkt, bepaalt hoe je werkt en hoe je omgaat met anderen. In crisissituaties kan het perfect nodig zijn de situatie over te nemen of om alleen maar nabij te zijn en troost te bieden. We nodigen uit om bewust te zijn van het mensbeeld dat je hanteert. Ook de taal die we spreken, de woorden waarmee we het gesprek voeren, zet mensen in de ene of de andere verhouding tot ons. Taal kan verbinden, krachtig maken, hoop in zich dragen of woorden kunnen vervreemden, afscheiden, de afstand groter maken dan we bedoelen. Ook hier een invitatie om zoveel als mogelijk bewust te zijn van wat woorden bij de ander oproepen.

Beleidssignalen

Bovenstaande keuzes zijn geen toevallige invullingen van onze werkingen. De initiatieven van vzw Oranjehuis worden erop geënt. Deze keuzes dragen ook een beleidsmatige boodschap in zich. Ze wijzen op het belang van ruimte voor interactie met jongeren, in hun netwerken en in de samenleving. Ze tonen het belang van flexibiliteit binnen structuren, van het kunnen omgaan met risico's en van vertrouwen in de kracht en 'doorlaatbaarheid' van mensen – begeleiders, jongeren, contexten.

Zo merken we al enige tijd dat een groeiende groep jongeren afhaakt van het (schoolse) leren. Wat vanzelfsprekend lijkt, is in de praktijk vaak een uitdaging voor jongeren. Het idee dat zij geen ruimte hebben voor kennisoverdracht komt voort uit tijdelijke onmogelijkheid door hun uitdagende situatie. Als we "leren" breder definiëren, zien we dat elke jongere altijd een innerlijk verlangen heeft om te evolueren en hun leven te verbeteren. We zijn er vervolgens van overtuigd dat leren – met het oog op kwalificatie – van levensbelang is. Excelleren en kwalificeren vraagt echter om een stevige basis van welbevinden. Ook daarop moeten we blijvend inzetten. Leren moet méér zijn dan een vorm van dagbesteding. Een gerichte leerfocus met aandacht voor kwalificatie is cruciaal om jongeren hun toekomstkansen te vrijwaren. Zonder deze structurele inzet ontnemen we hen fundamentele ontwikkelingskansen.

We hopen dat dit verslag mag bijdragen aan de dialoog over deze uitdagingen, binnen en buiten onze organisatie.

Ter info: de in dit jaarverslag vermelde acties vormen slechts een selectie uit de vele initiatieven die de teams het voorbije jaar hebben ondernomen of voor het komende jaar plannen. Alle uitgevoerde en geplande acties worden, in het kader van de opvolging van het beleidsplan, systematisch geregistreerd en opgevolgd door de kwaliteitscel.

VEERKRACHTIG SAMEN-LEVEN

Jij en ik vormen Opgroeien

2024

In **team Dynamoh** bouwden we expertise op rond de 'Veilige trajecten', een alternatief voor Veilig verblijf, m.b.t. de doelgroep van jongeren met complexe problematieken. Deze trajecten beogen een impact te hebben op o.m. het installeren van veiligheid en van basisrechten voor jongeren, o.a. de link met gezin en familie, de link met leerrecht en onderwijsverstrekkers, de link met vrije tijd/ jeugdwerk, desgevallend de link met werk. Op menig overlegfora, uit de afgeronde trajecten en uit de eerste resultaten van onderzoek werd aangetoond dat deze begeleidingsvorm een bestaansrecht heeft naast de Veilige Verblijfssettings.

Ju.Wel, een samenwerkingsinitiatief tussen politie, justitie, Stad Kortrijk en de hulpverlening, werd naar aanleiding van een groepsverkrachting in Kortrijk gevraagd om actie te ondernemen. Ju.Wel ging in overleg met alle daders, hun ouders en de betrokken diensten rond erkenning van het delict, herstel, onder meer ook naar de samenleving toe, en vorming rond het thema seksualiteit en seksueel grensoverschrijdend gedrag. Daarnaast gingen we ook in overleg met de betrokken scholen en onze werking Ligand (ontwikkelcentrum) om een aanpak uit te werken rond de impact en geraaktheid hiervan bij de jongeren, leerkrachten en de ruimere schoolomgeving. Er werd ook een infoavond georganiseerd voor de buurt in samenspraak met de buurtwerkers en medewerkers van Stad Kortrijk.

Met het **project Atoom80** hebben we de missie om het "leren" terug mogelijk te maken en/of leren opnieuw "mogelijkheden" zien. Atoom80 heeft een focus op actiegericht prikkelen, ontdekken en experimenteren met ondergesneeuwde of te (her)ontdekken interesses, talenten en drive van jongeren, met aandacht voor kwalificatie. Hiervoor werken we o.a. samen met diverse opleidingsverstrekkers, zetten we in op remediëringsinitiatieven (bijlessen), ed.

2025

In **Team Verblijf** vergroten we onze expertise door onder meer ervaringskennis en ervaringsdeskundigheid binnen te brengen in het team. We nemen deel aan de stuurgroep Ervaringsvuur vanuit HoGent en verkennen de mogelijkheden om jongeren die vroeger in het Oranjehuis hebben verbleven in te zetten in trajecten van nieuw opgestarte jongeren in het Verblijf.

In **Team Jongeren met een vluchtverhaal** vinden we het belangrijk om jongeren met een migratieachtergrond een stem en gezicht te geven in een samenleving die een tendens kent van polarisering en ontmenselijking. We werken hiervoor samen met enkele partners zoals Quindo (inclusief medialab) en tZitemZo (Kinderrechten).

Met **Team Jongvolwassenen** dat jongeren begeleidt in Contextbegeleiding i.f.v. Autonoom Wonen (CBAW) willen we impact nagaan met als doel een gerichte focus binnen elk begeleidingstraject te behouden en duurzame verandering te creëren in het leven van de jongere en zijn netwerk. We starten daarvoor met een impactmeting die per levensdomein wordt gescoord, zowel bij de start als bij de afronding van een traject.

Team Columbus maakt een denkoefening rond de positionering en focus van Columbus binnen de veranderingen in jeugdhulp vanuit het verhaal en de oproep van Vroeg en nabij en koppelt er gerichte acties aan.

DUURZAAM SAMEN-WERKEN

Jij en ik, vanuit gelijkwaardig samenwerken

2024

Team Clean Up organiseerde regelmatig een intervisieoverleg waaraan de betrokken jongere of/en ouder deelnam. Het contextuele gedachtegoed van Boszormenyi-Nagy vormt hierbij de inspiratie, zo wordt er bijvoorbeeld samen met de jongere of/en ouder een genogram uitgetekend.

Back On Track, het initiatief waarbij we intensief aan de slag gaan met jongeren in (dreigende) dak- en thuisloosheid, kreeg er heel wat nieuwe collega's bij omwille van een capaciteitsuitbreiding en vormde zo een intersectoraal team in Zuid-West-Vlaanderen en over heel Vlaanderen. De expertise van deze andere sectoren, zoals VAPH, psychiatrie en Algemeen Welzijnswerk, brengt veel kennis en dynamiek in dit team en maakt de brug naar andere, specifieke hulpverlening veel kleiner.

Team Columbus zette in op verdieping en consult rond thema's zoals trauma, lichaamsgericht werken, autisme, ... ter ondersteuning van de uitdagingen waarmee ze geconfronteerd worden bij de gezinnen.

Vanuit Ligand (ontwikkelcentrum) en team Jongeren met een vluchtverhaal ondersteunden we samen Fedasil en OPA (dienst Opvang Asielzoekers) van het Rode kruis Vlaanderen in het verder inzetten op een duurzaam samenleven en -werken in hun organisaties vanuit de visie van herstel, dit in het kader van het AMIF-project 'Duurzaam Samen'.

2025

Forta Kuné verzorgt samen met het CAW en Stad Kortrijk de uitbating van de klimtoren in de Deelfabriek, een initiatief van Stad Kortrijk om samen te bouwen aan een duurzame gemeenschap waarin iedereen een rol kan spelen.

De **Heerlijkheid van Heule** organiseert elk seizoen een activiteit waarbij jongeren, gezinnen, vrijwilligers en mensen uit de buurt uitgenodigd worden om deel uit te maken van een gezamenlijk feest.

Team Infra en team Verblijf slaan de handen in elkaar om alle voorbereidingen te treffen voor de nieuwbouw die eraan komt.

Reverso blijft actief zoeken naar nieuwe time-out plaatsen die kunnen worden ingezet in een traject in het kader van herstel of rust en dit zowel voor onze organisatie als voor samenwerkingspartners.

SAMEN ZIJN WE ÉÉN

Wij, deel van hetzelfde geheel

2024

Met **Ligand (ontwikkelcentrum)** stonden we, samen met Avansa, Cohesie, Moderator en Stad Kortrijk, mee aan de wieg van de geboorte van 'Kortrijk Restorative City'. De eerste grootschalige actie werd een inspiratiedag tijdens de Week van Herstel.

Daarnaast zijn we in dialoog gegaan met burgers en gedetineerden om zich samen te verdiepen in de kunst van het verbindend communiceren, dit i.s.m. Avansa en De Rode Antraciet.

We namen opnieuw deel aan het **Symposium en de Jamboree van Euromet**, een Europees verbond van jeugdhulporganisaties die samenwerken in het belang van kwetsbare jongeren. De uitwisseling ging ditmaal door in Finland en bracht terug verrijkende ontmoetingen en inspiratie voor zowel onze jongeren als collega's.

De **werkgroep Duurzaamheid** organiseerde in samenwerking met de provincie een 14-daagse fietsweek 'Testkaravaan' waarbij gratis verschillende soorten fietsen werden uitgeprobeerd door onze medewerkers.

2025

Team Begeleiding in een kleinschalige wooneenheid (KWE) maakt een onderhoudsplan op voor hun site zodat de onderhoudswerken en de aanpassingen in het kader van ecologie structureel worden ingepland. Daarnaast zetten we in op verbinding met de buurt door ontmoeting en activiteiten te organiseren waarop de buurt kan aansluiten. Op deze manier hopen we een draagvlak te creëren om in de toekomst eventuele problemen samen te kunnen bespreken en aan te pakken.

Clean Up plant een overleg met vzw Parcours, een dienst voor Herstelgerichte en Constructieve afhandeling (HCA) te Gent, en bespreekt de mogelijkheden om eventueel meer en beter samen te werken met de Jeugdrechtbank van Gent.

De **Heerlijkheid van Heule** gaat in samenwerking met Monumentenzorg en een aannemer bekijken hoe we de populieren rond de hoeve op een duurzame, ecologische manier kunnen aanpakken teneinde de veiligheid van de gebouwen te waarborgen.

EEN GREEP VAN 'VERTELLINGEN' UIT ENKELE WERKINGEN

Columbus

Je kunt de golven niet stoppen,
maar wel leren surfen"

Jon Kabat – Zin

Hoe ziet zo'n Columbus-traject eruit vanuit de visie van Positieve Heroriëntering?

Getuigenissen vanuit de ervaring:

<https://www.oranjehuis.be/columbus>

Over doorzettingsvermogen en de kracht van samenwerken!

Fien stopte met school in het midden van het 5de middelbaar omdat dit te veel van haar vroeg. Ze kon de druk van school niet meer aan. Toch bleef het voor Fien enorm belangrijk om haar middelbaar diploma te behalen, omdat ze graag leerkracht wil worden. Daarom koos ze bewust voor de examencommissie, zodat ze daarnaast ook ruimte kreeg voor haar individueel proces. Het bleek steeds een uitdaging om tot studeren te komen maar ze ging telkens op zoek naar mensen rondom haar die haar konden ondersteunen bij de moeilijke vakken.

Sommige collega's uit onze verblijfswerking hielpen Fien studeren en vanuit onze Atoom80-werking werd gezocht naar mensen die haar bijles konden geven. Ook werd een collega uit nog een ander team ingeschakeld om mee te gaan naar een inzage Frans. Deze collega spreekt nl. Frans en kon Fien concrete feedback geven zodat ze gericht kon studeren. Op haar volgende examen slaagde Fien voor haar laatste een moeilijkste vak: 'Frans'. Nu gaat ze zich inschrijven in het hoger onderwijs voor de opleiding 'lager onderwijs'.

Over heilzame ontmoetingen gesproken...

Een vrijwilliger bood ons aan om houten planken op te halen bij de fabriek van zijn vader, die ze als afval beschouwt. Hier op de Heerlijkheid van Heule kunnen ze formidabel goed dienst doen om een wand te bekleden...

Een jongere die tijdelijk op de hoeve verblijft en een andere vrijwilliger willen wel mee om het hout op te halen.

Zo gezegd, zo gedaan. We stappen de camionette in. Een jongere van 15 jaar en vlak ernaast op de dubbele voorzetel een vrijwilliger van rond de 35 jaar, en ikzelf als chauffeur (toehoorder).

Onderweg haalt de vrijwilliger aan dat het de dag voordien de verjaardag was van zijn zoon.

"Ik heb nu geen contact meer maar ik ben heel de tijd aan het twijfelen of ik een cadeautje moet brengen. Maar wat als de mama weer slecht van me spreek of het zelfs helemaal niet afgeeft? Ik heb het vorig jaar ook op de stoep gaan zetten en kreeg geen enkele reactie. Misschien zien ze het ook als provocatie?"

De jongere van 15 zegt: *"Mijn pa heeft geen interesse in ons, hij heeft ons zelfs mishandeld. Ik heb hem al 10 jaar niet meer gezien of gehoord."*

Het gesprek gaat verder terwijl ik zwijgzaam naar Waregem rij.

Vrijwilliger: *"Hoe bedoel je mishandelen?" "En vertelt jouw mama dat vooral of weet je het nog zelf?"*

Jongere: *"Ik weet het nog goed,... Heb jij uw zoon mishandeld?"*

Vrijwilliger: *"Nee, ik zie hem graag, maar het is wel misgelopen in de communicatie."*

Jongere: *"En waarom zou je niet proberen nog 'good memories' te maken met uw zoon? Als je niks doet voor zijn verjaardag, heb je echt het gevoel dat je papa niet 'caret'. "*

Vrijwilliger: *"caret?"*

Jongere: *"Ja, achter u kijkt."*

Vrijwilliger: *"Wat zou jij denken als uw papa nu verjaardagscadeaus zou beginnen geven terwijl hij dat verschillende jaren niet deed?"*

Jongere: *"Weet niet... Hij was er wel op de laatste jeugdrechtbank... Mama zegt dat hij kanker heeft."*

Aan het einde van de rit:

Vrijwilliger: *"Dankuwel, je hebt me geïnspireerd."*

Jongere: *"Succes."*

De maandag erop zit er een mail in de mailbox van de ex-partner van de vrijwilliger. De voorzichtige vraag of hij een cadeautje mag brengen voor de verjaardag van zijn zoon. Een kwetsbaar mailtje en een week later een kort antwoord: *"Je mag het brengen naar mijn werk, ik geef het dan af aan je zoon."*

Voor de eerste keer in twee jaar terug een beetje communicatie tussen de ouders en dat echt dankzij de jongen van 15.

Aan de andere kant ook veel veelzeggende stilte die misschien ook ooit iets anders mogelijk maakt.

Zalig dat Jeugdzorg niet altijd in vaste patronen en vakjes te vatten valt.

Merci heren voor de inspiratie!

Straffe werken van team Infra!

Wist je dat... Team Infra tijdens het schooljaar wekelijks enkele jongeren uit OAL¹ mee op sleeptouw neemt i.k.v. de opleiding Klusjes/verbouwingen?!

¹ Met het project Ondersteuning Alternierend Leren 'OAL... Learn to Work' bieden wij begeleidingstrajecten aan voor arbeidsrijpe en/of arbeidsbereide jongeren binnen het duaal leren, de aanloopfase en het huidige stelsel voor Leren en Werken.

Vakantie smockel wat?!

't Smockelpotje: waar talenten groeien en verhalen leven

Aan de kustlijn van Koksijde vind je sinds kort ons vakantiehuisje: 't Smockelpotje. Een plek waar zon, zee, rust en mensen samenkomen, maar vooral ook een plek met een verhaal. 't Smockelpotje is ontstaan vanuit de overtuiging dat ook grote gezinnen met een lager inkomen recht hebben op vakantie. Dankzij de sterke samenwerking met woonmaatschappij IJzer Aan Zee en de betrokkenheid van onze jongeren en begeleiders van de Back On Track-werking werd dit warme project werkelijkheid.

Vanaf het prille begin werkten jongeren actief mee aan de realisatie. Via participatie namen zij verantwoordelijkheid op zich: van het samenstellen van meubels tot het onderhoud van de woning. Eén van onze jongeren vond zelfs een tewerkstelling als conciërge: Walid zorgt er voor een hartelijke ontvangst van de gasten en staat in voor het onderhoud van het huisje en de tuin.

Maar er is meer. In het huis prijkt een unieke muurschildering, gemaakt in samenwerking met één van onze jongeren die echte artistieke flair bezit. Zo werd 't Smockelpotje niet alleen een vakantiehuis, maar ook een plek waar talent en creativiteit ruimte kreeg en waardoor het huisje nog meer kleur en karakter kreeg."

"Kunst is altijd iets geweest waar ik mijn passie en energie in kwijt kon, maar jaren later, door vele gebeurtenissen en gewoon het leven, ben ik deze passie kwijtgeraakt. Toen Charlotte

vroeg of ik het zag zitten om een muurschilderij te maken in 't Smockelpotje, zag ik dat niet direct zitten. Ik keek er achteraf tegenop dat ik ja had gezegd. Maar na een paar weken en een deadline begon mijn creativiteit te ontwaken. Door die kleine puch heb ik mijn creatieve kant weer wakker gemaakt en nu die er weer is, laat ik deze volop de vrije loop. Creativiteit is voor mij een uitlaatklep om even de stress te vergeten en me te focussen op de schoonheid die ik kan creëren.” - YT 2025

Met acht kamers biedt het vakantiehuis ruimte aan grote gezinnen, vriendengroepen, of teams van het Oranjehuis en onze partnerorganisaties. Iedereen kan er terecht aan een lage prijs en genieten van alles wat Koksijde te bieden heeft.

't Smockelpotje is meer dan een plek aan zee. Het is een **plek van ontmoeting, groei en verbinding**. Een vakantiehuis met een ziel.

X-MAS with Back on Track

Kerst is niet voor iedereen vanzelfsprekend. Veel jongeren vieren door omstandigheden geen kerst. Daarom organiseerden we met **Back On Track** een hartverwarmend **Xmas-Dinner** – een avond waar verbondenheid, gezelligheid en kleine gelukjes centraal stonden.

De voorbereiding begon al weken op voorhand. In elke regio maakten jongeren samen met hun begeleiders en studenten spaghettisaus, die verkocht werd aan sympathisanten. Met de opbrengst konden we het diner financieren – een fijne, verbindende actie vol inzet en plezier.

Tijdens het diner mocht elke jongere een **plus one** meebrengen – iemand die voor hen belangrijk is. De ruimte werd in volle kerstseer aangekleed, met kerstbomen, lichtjes en feestelijke tafels. Op het menu stonden hapjes, stoofvlees en een klassieke kerststronk.

Onder de kerstboom lagen cadeautjes die iedereen had meegebracht en via een spelvorm werden verloot, wat zorgde voor veel gelach, sfeer en verrassingen. Er lagen ook kaartjes met motiverende spreken, waarop aanwezigen een boodschap konden schrijven voor iemand anders – een klein gebaar met grote betekenis.

Op tafel lag voor iedereen een geluksbuddhatje, als symbool van hoop en verbondenheid. In de fotobooth konden jongeren, hun gasten en begeleiders samen herinneringen vastleggen, als blijvende aandenken aan een bijzondere kerst.

Het Xmas-Dinner bracht jongeren, hun netwerk en begeleiders samen rond wat echt telt: aandacht, verbondenheid en de kracht van kleine dingen.

Collab Ligand (ontwikkelcentrum), Team Jongeren met een vluchtverhaal & Fedasil

Project 'Duurzaam Samen', medegefinancierd door AMIF

Enkele klinkende getuigenissen:

<https://vimeo.com/1007985736/2f88eac680>

AMIF-project: Duurzaam samen

Basisleef- en werkklimaat als fundament voor conflictpreventie, -beheersing en -aanpak

**Medegefinancierd door
de Europese Unie**

Jongeren aan de slag via OAL

Een greep uit het opleidingsaanbod...

Mini-Vork

We merken op dat de horeca-opleiding terug in de pijplijn zit. Dit is duidelijk zichtbaar in de aanmeldingen.

Mini-VORK is het kleine broertje van volksrestaurant **VORK**, gevestigd in **De Deelfabriek** te Kortrijk. Het biedt een laagdrempelige eetervaring voor iedereen, met een focus op eenvoudige, betaalbare gerechten. Het menu omvat onder andere spaghetti bolognese, croque-monsieur en pannenkoeken op woensdag. Deze worden gebakken door de leerlingen voeding in stage O.A.L. - Ondersteuning Alternerend Leren.

Naast het aanbieden van maaltijden, fungeert Mini-VORK als opleidingsplaats voor cursisten die worden klaargestoomd voor een job in de horeca. Jaarlijks worden meer dan 70 cursisten opgeleid.

Reserveren is niet nodig; je kunt gewoon langskomen en genieten van een maaltijd of drankje in een gezellige, zelfbedieningsomgeving. *'Welkom in Mini-Vork op woensdagmiddag bij TEAM O.A.L met Linsey en haar jongeren!'*

Nieuwe samenwerking deelwinkel 'Swop & Go'

SWOP & GO is een ruilwinkel voor kinderkledij, gevestigd in **De Deelfabriek** in Kortrijk. Ouders kunnen er gewassen en goed onderhouden kinderkleding inleveren en in ruil daarvoor andere kledingstukken uitkiezen via ruilbonnen.

De visie van **SWOP & GO** in **De Deelfabriek** draait om duurzaamheid, solidariteit en toegankelijkheid.

De jongeren van OAL kunnen vanaf dit schooljaar ook hier hun **interne stage opnemen** voor de opleiding logistiek (kamerdienst).

Project 'Over Muren en Bruggen'

Een samenwerking met HoGent, waarbij een student wordt gekoppeld aan een jongere die in begeleiding is bij Back on Track. Samen ondernemen ze activiteiten in de vrije tijd, met als doel de jongere te activeren, te vergezellen, nieuwe horizons te verkennen en op zoek te gaan naar diens interesses.

Hieronder volgt een getuigenis van een jongere:

"Ik keek elke week uit naar ons afspraakje op woensdag. Het was een lichtpunt in de duisternis."

Nu reeds twee jaar geleden volgde ik een traject bij Back on Track. Halverwege mijn traject kreeg ik de vraag of ik wou meewerken aan een project van de Hogeschool: een studente Sociaal Werk aan HoGent. In het begin dacht ik vooral: "Waarom niet?"

Na onze eerste kennismaking online en met mijn begeleidster naast mij, zag ik het helemaal zitten. Ik voelde mij ook gerespecteerd en zeker niet minderwaardig. Op den duur spraken wij elke woensdagnamiddag af, enkele maanden lang. Het voordeel was dat het over activiteiten ging die ik graag deed en zij mij leerde kennen buiten een therapeutisch kader. Zij was gewoon als een vriendin voor mij. In deze fase van mijn leven voelde ik mij heel slecht en had ook vaak moeilijke periodes vanwege mijn verslaving. Als E. kwam deed ik extra hard mijn best om de namiddag zo goed mogelijk te laten verlopen.

Op vandaag hebben wij eigenlijk geen contact meer, maar dat vind ik niet erg. We hebben elkaar altijd met veel liefde en respect behandeld. Ik wist op voorhand ook dat dit een project was.

Een tijd later was er ook een terugblikmoment om ons te bedanken en te evalueren hoe het allemaal verlopen was. Dit was wel leuk om in schoonheid te kunnen afsluiten. We zijn samen naar de kerstmarkt geweest met de hele groep en daarna een nabespreking gehouden op school.

Over het algemeen vind ik dat studenten nog steeds het meeste leren vanuit de praktijk. Deze methode is daarbij zeer geschikt.

Ik hou hier persoonlijk zeer mooie herinneringen aan over en hoop dat dit in de toekomst iets is wat verder kan meegenomen worden.

Julie